

عنوان مقاله:

مقایسه اثربخشی آموزش کفایت اجتماعی و مهارت های اجتماعی بر اضطراب اجتماعی، سازگاری اجتماعی و صمیمیت اجتماعی پسر نوجوان

محل انتشار:

مجله روانشناسی اجتماعی، دوره 7، شماره 53 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

ساسان باوی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر، مقایسه اثربخشی آموزش کفایت اجتماعی و مهارت های اجتماعی بر اضطراب اجتماعی، سازگاری اجتماعی و صمیمیت اجتماعی دانش آموزان پسر پایه دهم شهر اهواز بود. روش پژوهش از نوع آزمایشی میدانی با طرح پیش آزمون پس آزمون با گروه گواه که از جامعه کل دانش آموزان پسر پایه دهم شهر اهواز به روش نمونه گیری تصادفی چند مرحله ای ۶۰ نفر انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده عبارت بودند از: پرسشنامه اضطراب اجتماعی (جراک، ۱۹۹۶؛ ترجمه و هنجاریابی توسط دلیری، ۱۳۸۱)، پرسشنامه سازگاری اجتماعی (بل، ۱۹۶۱؛ ترجمه و هنجاریابی توسط آقامحمدیان و شعرفاف، ۱۳۷۵) و پرسشنامه صمیمیت اجتماعی (میلر و لفقورت، ۱۹۸۲؛ ترجمه و هنجاریابی توسط دانشورپور و همکاران، ۱۳۸۶). جهت تجزیه و تحلیل داده ها از روش تحلیل کوواریانس چندمتغیری، تحلیل کوواریانس یک متغیری در متن چندمتغیری و آزمون تعقیبی بنفرونی بود. نتایج نشان داد که هر دو روش آموزشی باعث کاهش اضطراب اجتماعی و افزایش سازگاری اجتماعی و صمیمیت اجتماعی بوده است. همچنین، آموزش مهارت های اجتماعی اثربخشی بیشتری نسبت به آموزش مهارت کفایت اجتماعی در سازگاری اجتماعی و صمیمیت اجتماعی داشته است. اما، در زمینه اضطراب اجتماعی تفاوت معنی داری بین دو روش مشاهده نشد ($P < 0.05$). می توان نتیجه گرفت که آموزش مهارت های اجتماعی می تواند در سازگاری اجتماعی و صمیمیت اجتماعی بیشتر و کاهش اضطراب اجتماعی موثر باشد. کلیدواژه ها: کفایت اجتماعی، مهارت های اجتماعی، اضطراب اجتماعی، سازگاری اجتماعی و صمیمیت اجتماعی

کلمات کلیدی:

کفایت اجتماعی، مهارت های اجتماعی، اضطراب اجتماعی، سازگاری اجتماعی و صمیمیت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1364932>

